

nisteren ogsaa bemærkede, at der bliver afdraget noget af Kreditforeningslaanet i de første 25 Aar efter dets Stiftelse. Efter Lovforslagets § 3 faar de sekundære Prioritetshavere Sikkerhed for, at der aarlig bliver afdraget saa meget af Kreditforeningslaanet, at dette bliver afdraget paa højst 36 Aar. De faar altsaa Sikkerhed for, at der i de første 25 Aar bliver afdraget et ganske væsentligt Beløb af Kreditforeningslaanet, og jeg tror derfor ikke, Sikkerheden for deres Prioritet bliver forringet ved Forandringen. Jeg synes tværtimod, den bliver forøget. Jeg ved da i alt Fald for mit Vedkommende, at dersom jeg havde Valget imellem at anbringe et sekundært Laan efter Betingelserne, som de nu er for den industrielle Kreditforenings Laan, og efter Betingelserne, som de bliver efter Vedtagelsen af § 3, vilde jeg ubetinget foretrække det sidste. Saa havde jeg da Sikkerhed for, at Kreditforeningslaanet blev aarlig nedbragt og blev væsentligt nedbragt i de første 25 Aar, hvad jeg ikke har nogen som helst Sikkerhed for, som Forholdene er nu.

Fra et rent juridisk Synspunkt kan der maaske alligevel gøres Indvendinger mod § 3 af Hensyn til de sekundære Prioritetshavere. Det tør jeg ikke udtale mig om; det juridisk forsvarlige i Lovforslaget bærer den højtærede Indenrigsminister i første Række Ansvaret for. Men rent sagligt set tror jeg, at Ændringen er berettiget og forsvarlig. For øvrigt er det ikke første Gang, man i Kreditforeningerne gaar til at forlænge Afdragstiden uden Hensyn til sekundære Prioritetshavere. Jeg husker saaledes en Kreditforening, der med Indenrigsministerens Billigelse — det var gennem en Statutforandring — nedsatte sit Afdrag paa en Gang med $\frac{1}{2}$ pCt., hvorved Laanets Løbetid jo forlængedes med flere Aar, uden at der blev spurgt de sekundære Prioritetshavere om Tilladelse dertil, og der var, saa vidt jeg ved, ingen, der gjorde Ophævelser derover. Det beviser naturligvis ikke, at det var berettiget at gøre det, men har man kunnet gøre det i eet Tilfælde, kan man vel ogsaa gøre det i et andet, og det er altsaa i hvert Fald ikke noget helt nyt, der her sættes i Værk. Jeg kan derfor for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Tvøde: Efter den Gennemgang af Lovforslaget, som er sket ved de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister og

det ærede 15de tingvalgte Medlem (Dalsgaard) fremsatte, kan jeg paa det konservative Folkepartis Vegne indskrænke mig til at sige, at vi tiltræder Lovforslaget, saaledes som det foreligger vedtaget i det høje Folketing.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning, som ikke direkte vedrører Lovforslaget, nemlig at man under de nuværende meget høje Konjunkturer maa haabe, at Kreditforeningernes Taksationsmænd ogsaa ved Taksationerne tager noget i Betragtning den kommende Tid, og at der ikke sker Taksationer lige op til Toppunktet, idet det muligt kan give Bagslag senere hen, da man dog maa vente, at vi, om end ikke fuldt saa dog nogenlunde, vender tilbage til tidligere Tidens Forhold.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Johan Hansen: Efter den Afgørelse, der er truffet i det andet høje Ting om det foreliggende Lovforslag, kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Holdgaard: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er en naturlig Følge af de Prisstigninger, der har fundet Sted, at man ved § 1 ændrer Grænsen for Laanværdien fra 200 000 til 600 000, og det har man ogsaa fra alle Sider været enig om. Derimod har der været rejst Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at foretage den Ændring, som er foreslaaet ved § 3, idet man har gjort gældende, at man derved vilde forurette Indehaverne af Kreditforeningskaskobligationerne, men overfor denne Indvending staaer Kreditforeningernes Fællesudvalgs Udtalelse om, at det modsatte er Tilfældet, og Venstres Ordfører (Dalsgaard) har udtrykkelig i Dag betonet det samme. Det er glædeligt, at det ser ud til, at Lovforslaget enstemmigt vil blive vedtaget her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal tillade mig at takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, særligt takker jeg det ærede 15de tingvalgte Medlem (Dalsgaard), som er i saa høj Grad sagkyndig paa dette Omraade, for den Udvikling og den saglige Begrundelse af Lovforslaget, som han har givet; jeg har efter Evne forsøgt at give den i det andet høje Ting, og den førte til det Resultat, som Vedtagelsen viser. Det ærede Med-